

Sygn. akt II Cz 99/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak – spr.

SSO Marian Raszewski

SSO Paweł Szwedowski

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. P.

z udziałem uczestnika postępowania B. P.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażaleń pełnomocnika wnioskodawczynie adw. M. K. oraz wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu w przedmiocie kosztów postępowania

z dnia 23 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ns 1736/13,

p o s t a n a w i a:

I. oddalić zażalenia,

II. nie obciążać wnioskodawczynie kosztami postępowania zażaleniowego,

III. przyznać adw. M. K. z Kancelarii Adwokackiej w K. od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kaliszu) kwotę 150 zł podwyższoną o 23 % podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie w postępowaniu zażaleniowym przez tego adwokata ustanowionego z urzędu.

Sygn. akt II Cz 99/14

UZASADNIENIE

W punkcie 2. postanowienia z dnia 23 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu – w sprawie z wniosku M. P. z udziałem uczestnika postępowania B. P. o podział majątku wspólnego – przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu na rzecz adwokata M. K. kwotę 3.600 zł podwyższoną o podatek od towarów i usług (...) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie z urzędu. W punkcie 4. tego postanowienia Sąd Rejonowy obciążył wnioskodawczynię kosztami postępowania w zakresie, w jakim nie obciążył tymi kosztami uczestnika postępowania, i nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 3.600 zł podwyższoną o podatek od towarów i usług (...) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie z urzędu oraz kwotę 500 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

Postanowienie to (w punkcie 2.) zaskarżyła pełnomocnik wnioskodawczyni adw. M. K. w części, w jakiej nie przyznano jej od Skarbu Państwa dalszej kwoty 3.600 zł. Wniosła ona o zmianę zaskarżonego przez siebie postanowienia poprzez przyznanie jej od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwoty 7.200 zł podwyższonej o podatek od towarów i usług (...) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu.

Postanowienie to (w punkcie 4.) zaskarżyła wnioskodawczyni M. P. w całości. Wniosła ona o zmianę zaskarżonego przez siebie postanowienia poprzez nieobciążanie jej obowiązkiem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej jej z urzędu oraz częścią nieuiszczonych kosztów sądowych. Pełnomocnik wnioskodawczyni wniosła o przyznanie jej od Skarbu Państwa kosztów zastępstwa adwokackiego udzielonego wnioskodawczyni z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenia nie są zasadne.

Sąd Rejonowy trafnie zwrócił uwagę na to, że uczestnik postępowania już w pierwszym piśmie procesowym złożonym przed wyznaczeniem pierwszego terminu rozprawy w sposób wyraźny w całości zgodził się z treścią złożonego przez wnioskodawczynię wniosku wszczynającego postępowanie w tej sprawie, a następnie potwierdził to na rozprawie w dniu 17 grudnia 2013 r. Doszło tu zatem do „zgodnego wniosku małżonków” w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

„Zgodny wniosek małżonków” w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 10 ww. rozporządzenia nie musi być wnioskiem wszczynającym postępowanie w sprawie, który zawiera zgodny projekt podziału majątku wspólnego, a zatem nie musi być wnioskiem w rozumieniu art. 38 ust. 2 u. o k.s.

W związku z treścią zażalenia wnioskodawczyni trzeba tu podkreślić, iż zwolnienie od kosztów sądowych ma w istocie charakter tymczasowy (art. 100 u. o k.s.). Jest regułą, że sąd rozstrzyga o kosztach, w tym także o kosztach sądowych, w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Nie jest uzasadnione zastosowanie tu art. 102 k.p.c. Nie jest to uzasadnione już z tego względu, że nieobciążenie wnioskodawczyni kosztami postępowania oznaczałoby przerzucenie ciężaru jej dotyczącego na współobywateli. Z ich bowiem środków pochodzą dochody budżetu państwa, z których pokrywa się koszty postępowania sądowego w takim wypadku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2010 r., II PZ 34/09, LEX nr 603836).

W tej sytuacji zażalenia podlegają oddaleniu (art. 385 k.p.c. w zw. z m.in. art. 397 § 2 k.p.c.). Mimo powyższego o kosztach postępowania zażaleniowego było tu uzasadnione orzec na podstawie m.in. art. 102 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461).